

נציבות תלונות הציבור על שופטים

לשכת הנציב אורי שהם
שופט בית המשפט העליון (בדימוס)

ג' אלול, תש"פ
23 אוגוסט, 2020
מספרנו: 393/20/שלום רחובות
אישי-סודי-למכתב בלבד

המתלוננת: התנועה למען איכות השפיטה בישראל
באמצעות מר אריאל פורמנובסקי

הנלווים: 1. כב' הנשיאה עינת רון
מבית משפט השלום בראשון לציון
2. כב' הרשם (בדימוס) א.ד.
מבית משפט השלום ברחובות

בעניין: תלונה שהתקבלה בלשכתנו ביום 29.6.20

החלטה

תמצית התלונה

1. מדובר, כלשון התלונה, "בתלונה על הרשם הבכיר א.ד. (השלום רחובות/פ"ת) שהטריד מינית קלדניות והשופטת עינת רון שטייחה תלונה זו". המתלוננת מבקשת מהנציב לבדוק, האם הרשם הטריד מינית קלדניות, ובשל מעמדו הוא זכה בטיפול של "כפפות משי" אצל כב' הנשיאה השופטת עינת רון, "שכתבה חוות דעת לטובתו ובשבתו".

לשם השוואה, כך כותבת המתלוננת, "אילו היה מדובר בגבר ישראלי יהודי מן השורה הוא היה נאזק, מובל לתחנת משטרה מצחינה וייתכן שהיה מקבל מעצר עד תום ההליכים... נדרש בירור ממצה מדוע רשם זה עדיין מכהן. אם הופרש, מדוע הוא מקבל פנסיה? האם עינת רון איימה על הקלדניות? האם הנהלת בתי המשפט לרבות יגאל מרזל (שופט) ועו"ד ברק לייזר (יועמ"ש) טייחו והשתיקו את הפרשה?... האם המעשים אינם מצדיקים הפניה לבית הדין המשמעתי של השופטים... אם הרשם (שהוא כעת בן 54) הופרש מהמערכת ואכן ננקטו נגדו צעדים, נבקש פרסום מקיף לציבור למען ייראו וייראו שאר השופטים והרשמים ממין זכר, מה עשה הרשם... ומהם תנאי הפרשתו".

כחלק מהשירות שניתן לך כנשרד המשפטים אנו מזמינים אותך להיכנס לאתר כל זכות בכתובת: kolzchut.org.il/justice כי יש לך את הזכות לדעת מהן הזכויות שלך!

ירושלים: נחום חפצדי 5, בית עופר, גבעת שאול 9548401 טל' 073-3927425 פקס' 02-6467973

דואר אלקטרוני: Shoftim@justice.gov.il

אינטרנט: <http://Shoftim.justice.gov.il>

לתלונה צורף מסמך תחת הכותרת: "תרשומת שיחות עם הרשם הבכיר א.ד.ר.", שאינו אלא, לדברי המתלוננת, "דו"ח טיוח חקירה של הטרדה מינית בבית משפט השלום ברחובות" (להלן: המסמך).

2. בקצרה אציין, כי במסמך, הכתוב כגוף ראשון ובסופו מופיע שמה של הנשיאה, נאמר כי בעקבות פנייה של קלדנית מבית המשפט השלום ברחובות (ששמה המלא מופיע במסמך) על הטרדה כביכול מצד הרשם הבכיר, נערך עמה בירור וכי היא חזרה והבהירה שאינה חפצה להתלונן נגדו. עוד נאמר, כי הקלדנית אינה מעוניינת להתלונן נגד הרשם ובמיוחד לאחר שעל פי החלטת הממונים עליה, היא אינה עובדת עוד במחיצתו. במסמך נאמר גם, כי למרות שהקלדנית לא חפצה להתלונן, הועברו הדברים אל הממונה כהנהלת בתי המשפט על נושאים אלו, ששוחחה גם היא עם הקלדנית, ולאחר התייעצות עם מנהל בתי המשפט והיועץ המשפטי סוכם כי הנשיאה תזמן אליה את הרשם ותשמע את גרסתו לדברי הקלדנית, וכי אלה יועברו אל מנהל בתי המשפט. במסמך יש רישום משתי פגישות שקיימה הנשיאה, יום אחר יום בחודש נובמבר 2016, עם הרשם והדברים שהוא השמיע בפניה (בגוף ראשון), כפי שהיא רשמה אותם מפיו, וכן שאלות שהוא נשאל על ידה. במסמך גם נכתבה התרשמותה של הנשיאה מהדברים שאמר הרשם.

3. ייאמר כבר עתה, כי אין זה מתפקידי לקבוע, האם הטיפול הכולל בפרשה על ידי הגורמים השונים במערכת בתי המשפט, היה ממצה אם לאו. מדובר בעניין מנהלי מערכתי, וככזה הוא אינו נתון לביקורתו של הנציב. די בכך כדי לדחות את התלונה על הסף. כך, בהחלטה שניתנה בתלונה אחרת, אשר נוגעת לפנייה של מנהל בתי המשפט דאו לצד שלישי, מתוקף תפקידו המנהלי (מספרנו 9/10), נאמר:

"... עם זאת, כשם שאין הנציב מוסמך לבדוק תלונה על שיקול דעתו של שופט כפי שהוא בא לידי ביטוי בהחלטותיו השיפוטיות ובפסקי דינו (ראה סעיף 17(3) ו-4) לחוק), כן אין הוא מוסמך לבדוק תלונה על שיקול דעתו של שופט שעה שהוא נושא תפקיד שאינו שיפוטי. הנציב הופקד על בדיקת התנהגותו הראויה של שופט. הוא לא הוסמך לבדוק את שיקול דעתו של שופט, לא ביושבו על כס השיפוט ולא כל שכן מחוצה לו. שיקול דעתו של שופט ביושבו על מדין כפוף לביקורת ערכאת הערעור, וביקורת על שיקול דעתו של שופט במלאו תפקיד שאינו שיפוטי, הינה ככל ביקורת על פעולה מינהלית, בכלל זה ביקורתו של בית המשפט הגבוה לצדק, ככל שימצא לנכון להתערב בשיקול הדעת."

ובהחלטה אחרת, אשר נסכה על יישומו של נוהל שהוצא על ידי הנשיאה (דאו) של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, נאמר כי הנציב אינו מוסמך לברר אותה (מספרנו 94/13).

4. עם זאת, ובמיוחד לאור העובדה, כי למקרא התלונה נראה כי מדובר בהדלפתו אל מחוץ למערכת המשפט של מסמך רגיש והגעתו, בדרך זו או אחרת, לידי המתלוננת ומי מטעמה, לא מצאתי לדחות את התלונה על הסף, מבלי לקיים בירור בעניין זה. לשם כך נועדו פניותי אל הנשיאה ואל מנהל בתי המשפט, אשר בתגובותיהם, כפי שיובאו להלן, הוסבר כיצד נבדק המקרה בשעתו.

5. בפנייתי אל הנשיאה, לה צורפו התלונה והמסמך, ביקשתי את תשובתה למספר שאלות, והן: האם המסמך שצורף לתלונה, אשר על פי הנטען הוא פרי עטה, הוא מסמך אותנטי?; האם יש ברשותה מידע כיצד הגיע המסמך לידי המתלוננת?; ככל שאכן יש ממש בנטען בתלונה - האם ובאיזה אופן טופל המקרה, ועל ידי אילו גורמים?; בנוסף, ביקשתי מהנשיאה להתייחס גם לגופן של הטענות, ככל שאין בתשובות לשאלות אלו מענה מספק.

6. לפנייתי אל מנהל בתי המשפט צירפתי את תגובתה של הנשיאה, וביקשתי את התייחסותו לשני היבטים המצויים ברקע התלונה. האחד, באשר לדרך הטיפול בארוע נשוא התלונה, ועד כמה לדעתו מוצה הטיפול בנושא זה; והשני, עניינו בדליפת המסמך שצורף לתלונה והגיע לידי המתלוננת, ולשאלה כיצד הוא דלף והאם נעשתה בדיקה כלשהי גם בעניין זה.

תגובת הנשיאה

7. כרקע לדבריה, מסדה הנשיאה, כי בשנת 2016 וכמתואר במסמך שצורף לתלונה, פנתה קלדנית בבית משפט השלום ברחובות אל אחראית הקלדניות ואל המזכירה הראשית בבית המשפט וסיפרה כי הרשם הבכיר קיים עימה מספר שיחות אישיות שלחלקן היה "גוון מיני - אינטימי". הדברים דווחו למנהלת המחוז ואליה (אל הנשיאה רון). במקביל לדיווח, כמתחייב בחוק, לממונה בהנהלת בתי המשפט על נושא ההטרדות המיניות, הוצע לקלדנית להגיש תלונה על המעשים, אולם היא סרבה לעשות כן. "מנהלת המחוז שוחחה עימה באופן אישי והבהירה בפניה את כל האפשרויות העומדות בפניה ושוב הציעה לה להגיש תלונה. הקלדנית שבה וסרבה לעשות כן. אף הממונה על הנושא לעניין החוק למניעת הטרדות מיניות בהנהלת בתי המשפט שוחחה עם הקלדנית והבהירה לה את מכלול האפשרויות העומדות בפניה ושוב סרבה הקלדנית להתלונן".

8. עוד ציינה הנשיאה, כי למרות סרובה של הקלדנית, ו"לאחר התייעצות עם מנהל בתי המשפט דאז, השופט שפיצר ועם היועץ המשפטי להנהלת בתי המשפט, עו"ד ברק לייזר, סוכם כי הרשם הבכיר א.ד. יזומן ללשכתי ויתבקש להשמיע את גרסתו לדברים וגרסתו זו תועבר אל מנהל בתי המשפט. המסמך המצורף לתלונה הוא תרשומת של שתי שיחות שנערכו בלשכתי עם

הרשם הבכיר א.ד. ובסופן התרשמות קצרה שלי. התרשמות נערכו תחילה בכתב ידי, והודפסו לאחר מכן על ידי, באופן אישי. התרשמות הועברה לידי של מנהל בתי המשפט. לאחר מכן, זומן הרשם הבכיר אל מנהל בתי המשפט ובעקבות השיחה עימו, אף נרשמה הערה בתיקו האישי. דרך טיפול זו, כך יש לציין, היתה על דעתה של הקלדנית ועל דעתה של הממונה על החוק למניעת הטרדות מיניות."

9. אשר לקורות המסמך לאחר מכן, מסרה הנשיאה כדלקמן:

"לפני זמן מה ולמרבית הפליאה, הוברר לי ולגורמים נוספים במערכת, כי מסמך זה הגיע בדרך כלשהי לידיים זרות, ואף לידי עיתונאים. נערכו מספר פניות לדוברות הנהלת בתי המשפט והתגובה שנמסרה היתה כי המתלוננת בחרה שלא להתלונן וכי הרשם הבכיר זומן לשיחה והוער לו וכי הדבר היה על דעתה של המתלוננת. בענין זה מוצע לפנות אל מנהל בתי המשפט ואל דוברת הנהלת בתי המשפט."

10. במענה לשאלות שהפניתי אליה, השיבה הנשיאה, כי המסמך שצורף לתלונה הוא מסמך אותנטי, וכאמור לעיל, הוא נערך על ידה; כי אין בידיה כל מידע כיצד מסמך זה הועבר לידיים זרות, וכי "הוא מצוי בלשכתי ומכאן לא דלף. הוא הועבר, כאמור ללשכת מנהל בתי המשפט, ומצוי ככל הנראה, בתיקו האישי של הרשם הבכיר בהנהלה. אין לי כל מידע, האם הוא מצוי אצל גורמים נוספים בהנהלה. אין לי כל מידע, האם הוא מצוי אצל גורמים נוספים בהנהלה. הנשיאה הביעה צער עמוק על כך, שמסמך רגיש מעין זה דלף אל מחוץ לתיקים בהם היה אמור להיות מתויק, ובוודאי אל מחוץ למערכת. עוד הוסיפה הנשיאה, כי "אכן פרש הרשם הבכיר לגמלאות ביום 30.4.20, אך לא בשל מקרה זה".

לדעת הנשיאה, "לא נפל פגם כלשהו בטיפול של כלל גורמי המערכת, הכוללים אף אותי, באירוע זה. טיפול שנעשה ברגישות ובחשיבות הראויה לאירועים מעין אלה". עוד מסרה הנשיאה, כי תמוה בעיניה שעליה "להתנצל" על טיפולה בענין זה בפני מגיש התלונה, "שעניינו באירוע זה לא ברור כלל ועיקר", וכי אין כל ענין בפרסומו של האירוע, משהמתלוננת עצמה, כפי שנאמר לעיל, לא רצתה בחשיפתו.

תשובת מנהל בתי המשפט

11. מנהל בתי המשפט מסר בתגובתו, כי כאמור במכתבה של הנשיאה, מדובר במקרה שאירע בשנת 2016, וכי "מהחומרים שבפני עולה כי לאחר הדיווח של הקלדנית הועברו הדברים לממונה על הטרדות מיניות במערכת בתי המשפט אשר כפופה, בהקשר זה, לנציבות שירות המדינה. בתיאום עם הנציבות, וכשים לב לכך כי הנושא אינו בתחום סמכותם, הועבר הטיפול למנהל בתי המשפט דאז, כב' השופט מיכאל שפיצר ולעו"ד ברק לייזר, היועץ המשפטי למערכת בתי המשפט. כאמור במכתבה של הנשיאה רון אליך, הקלדנית לא הייתה מעוניינת להגיש תלונה

או למסור התייחסות בכתב. חרף האמור, סוכם כי יש להמשיך בהליך הבירור על-ידי הממונים על השופט. לאחר שיחת בירור עם הנשיאה עינת רון, נערכה שיחה נוספת עם מנהל בתי המשפט דאז, השופט מיכאל שפיצר, עם הנשיאה עינת רון ועם היועץ המשפטי למערכת בתי המשפט, עו"ד ברק לייזר. התרשומת הועברה לחטיבת שופטים ורשמים והוכנסה לתיקו האישי של הרשם". לאור זאת וכאמור בתגובתה של הנשיאה, כך ממשיך וכוחב המנהל, "הנושא טופל באופן ממצה ותוך עידכון כלל הגורמים הרלוונטיים, לרבות הממונה על ההטרדות המיניות במערכת בתי המשפט".

12. אשר לדליפת המסמך שצורף לתלונה, מסר מנהל בתי המשפט כי "נבדק על ידינו מי היו הגורמים במערכת בתי המשפט שברשותם היה המסמך. אין לנו כל מידע כיצד זה דלף".

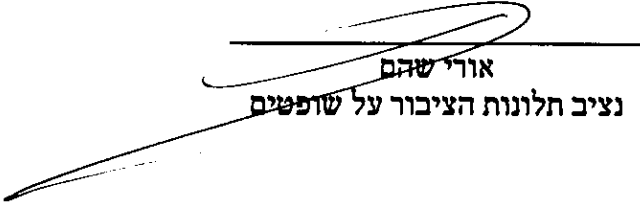
מסקנות והחלטה

13. כפי שכבר נאמר לעיל, דין התלונה, נוכח מהותה, להידחות על הסף, אך בשל השאלות לגבי האותנטיות של המסמך שצורף לתלונה וכיצד הוא הגיע לידי המתלוננת, מצאתי לנכון לקיים בירור בנושא, כמפורט לעיל.

14. לא אוכל לסיים החלטה זו מבלי להביע תמיהה על עצם הדלפתו של המסמך הרגיש אל מחוץ למערכת בתי המשפט והגעתו לידי המתלוננת או מי מטעמה. מדובר בפגיעה קשה ביותר בצנעת הפרט, הן זו של הרשם (שבינתיים סיים את תפקידו), והן זו של הקלדנית. ספק אם האחרונה מודעת כלל ועיקר, לעובדה שפרטי המקרה דלפו אל מחוץ למערכת, במיוחד כשהיא עמדה בשעתו על סירובה להגיש תלונה, או אם ידוע לה שפרטי המקרה הגיעו אף לפתחה של הנציבות. לא למותר הוא לציין, כי לא מן הנמנע שעצם ההדלפה והשימוש שנעשה במסמך גובלים בפלילים. דומה, כי בתלונותיה החוזרות ונשנות של המתלוננת כלפי שופטים ורשמים רבים במערכת בתי המשפט, מבלי שהייתה צד להתדיינות זו או אחרת (ראו, לשם המחשה, החלטות שניתנו בתלונותיה שמספריהן 395/20, 394/20, 311/20, ועוד), נשתכחו ממנה עקרונות מרכזיים וחשובים כמו הצורך לשמור על צנעת הפרט, ולכבד את החלטתו להימנע מלחשוף את עצמו או להימנע מהגשת תלונה. כמו כן, מטרידה העובדה כי נעשה במקרה דנן שימוש במסמך שעל פניו, ובוהירות המתבקשת, נראה כי לא הגיע לידיה של המתלוננת באופן לגיטימי.

15. סוף דבר, התלונה בכללותה, נדחית בזאת, ולא מצאתי להידרש לבקשת מגיש התלונה להעביר אותה לגורם המוסמך לצורך הכרה בו כתושף שחיתויות. בשל נסיבותיו של מקרה זה, ולאור אי ידיעתם של הנשיאה ומנהל בתי המשפט כיצד דלף המסמך הפנימי והרגיש אל מחוץ

למערכת, מצאתי לנכון להביא את דבר ההחלטה גם לידיעתו של היועץ המשפטי לממשלה, על מנת שישקול אם יש מקום לטיפול נוסף בעניין זה.

אורי שהם

נציב תלונות הציבור על שופטים

העתק: המתלוננת (באמצעות מר אריאל פורמנובסקי)
כב' הנשיאה עינת רון, בית משפט השלום, ראשון לציון
כב' הנשיאה אסתר חיות, בית המשפט העליון
חה"כ אבי ניסנקורן, שר המשפטים
ד"ר אביחי מנדלבלוט, היועץ המשפטי לממשלה, משרד המשפטים
כב' הנשיא ד"ר יגאל מרזל, מנהל בתי המשפט

תרשומת שיחות עם הרשם הבכיר אייל דוד

בעקבות פנייתה של קלדנית בימ"ש רחובות – אירית (ריטה שיר) אל אחראית הקלדניות ובעקיפין אל המזכירה הראשית בביהמ"ש ואל מנהלת המחוז, נערך בירור עם הקלדנית אודות פנייה והיא הבהירה, כזכור, כי בהיותה קלדנית באולמו ובלשכתו של הרשם הבכיר אייל דוד, פנה הלה אליה בשיחות אישיות ובנושאים אישיים ואינטימיים והיא חשה מובכת ומוטרדת. הקלדנית חזרה והדגישה כי אינה מעוניינת להתלונן נגדו ובמיוחד לאחר שעל פי החלטת הממונים עליה, אינה עובדת עוד במחיצתו.

יחד עם זאת, חזרה והבהירה ביותר מהזדמנות אחד, כי שמעה גם מקלדניות אחרות כי הן חשות תחושות דומות לשלה וכי גם במחיצתן השמיע הרשם הבכיר דברים דומים.

הגם שהקלדנית לא חפצה להתלונן הועברו הדברים אל הממונה בהנהלת בתי המשפט על נושאים אלה מכוחו של החוק למניעת הטרדות מיניות, הגב' ריבה בירן, שאף היא שוחחה עם הקלדנית ושמעה דברים דומים ממנה, וכן שבה ושמעה ממנה שוב, כי אינה מעוניינת להתלונן.

לאחר התייעצות עם מנהל בתי המשפט ועם עו"ד ברק לייזר מהמחלקה המשפטית, סוכם כי אזמן את הרשם הבכיר בפני ואשמע את גרסתו לדברים וכי אלה יועברו אל מנהל בתי המשפט.

פגישה ביום 15/11/16

הרשם הבכיר אייל דוד זומן ללשכתי ביום 15/11/16.

אציין כי התרשמתי כי הגם שעל פי התנהגותו לא ידע מדוע זומן לפגישה, הרי שלא הופתע מהעלאת הטענות נגדו. מיד כאשר העליתי את החשדות שהוטחו בעניינו ועוד בטרם סיימתי את המשפט, הוא החל להרצות את דבריו במשנה סדורה ורהוטה, בשטף דברים וללא הבעת הפתעה כלשהי, מעצם העלאת הטענות.

להלן דבריו של הרשם אייל דוד, כפי שנרשמו על ידי במהלך מסירת דבריו. אין המדובר בציטוט מדוייק, אולם הם מובאים בגוף ראשון, כיוון שנרשמו מפיו ובלשונו וכפי שמסר אותם –

לא כל מה שהיא אמרה בדיוק נאמר.

הטעות שלי היתה... זיהיתי שהגברת בדיכאון, אמרה שהיא וסבלת מחרדות, עוברת טיפול מסויים.. כשדיברתי איתה התכוונתי לרומם את רוחה. לא מעבר לכך. הסברתי לה שאני אדם דתי ויכול להיות ששגיתי כאשר שאלתי אותה אם אין לה בן זוג ואמרתי לה שהייתי ששדכן בעבר ושזוגיות זה דבר טוב ובריא.

אמרתי לה שלפעמים להיות בררני זה לא טוב ולהסתכל על דברים חיצוניים ולפסול בשל כך אנשים זה לא טוב וסיפרתי לה שאני נשוי פעם שניה ולפעמים עושים בחירות מסיבה לא נכונה ופוסלים שידוכים וכיו"ב. הבאתי לה דוגמא שאשתי הראשונה אמרה לי על אשתי השניה, איך התחתנת איתה כשהיא כזו צמוקה ושטוחה, קטפת לך מצומקת ואני אישה שופעת (חזה שופע) זה לא קובע כלום, תראי איך אנשים רדודים.

לא היתה בדברים קונוטציה מינית ובוודאי לא כלפיה.

אני הרגשתי שדיברתי בצורה איישת מדי ואחרי יום התנצלתי על שדיברתי בדברים אישיים שלי ושלך היתה לי כוונה לפגוע בה ואולי נסחפתי.

- הרשם אייל דוד שב והדגיש מספר פעמים כי לא היתה כל קונטציה מינית בדבריו ובוודאי לא לגבי הקלדנית וכי דיבר על עצמו. - ע.ר.

אמרתי לה שחשוב שתהיה אישה חזקה, על מנת לעודד אותה.

- נשאל על ידי האם מדובר היה רק בשיחה אחת?

לא יודע אם היתה שיחה או שתיים, אולי שתי שיחות, אבל לא קונטציה מינית אליה.

טפשותי בכך ששיתפתי אותה במשהו אישי שלי.

- הטחתי בו כי נאמר כי היו שיחות בנושאים אישיים גם עם קלדניות נוספות..

לא היו עם קלדניות אחרות שיחות עם קונטציות מיניות, יכול להיות שהשגיאה שלי שהייתי יותר מדי נחמד, לא מעבר לכך. שיחה אישית עם קלדנית שהיא עורכת דין על כניסה למאגרים משפטיים.

- הבהרתי לו כי זו אינה שיחה בנושאים אישיים –

דוגמה לשיחה שלי עם קלדנית – אמרתי לה שלהיות אישה ואמא וקלדנית זה קשה מאוד, ואולי גם שאלתי קלדנית מה עושה בעלה. לא מעבר לכך.

- שאלתי את אייל מדוע חשב שהוא צריך להתנצל בפני הקלדנית אם כל מעשיו היו תקינים לטעמו –

הרגשתי אחרי יום שהפרצוף שלה קצת ושנה ולכם חשבתי שאולי דיברתי קצת מעבר לכללים כי אני רשם והיא קלדנית. השטות שלי שהייתי יותר מדי נחמד.

כל שאמרתי לה שהיא נראית לי בחורה מכובדת והיא צריכה להתחתן. עליה להסתכל במראה ולומר לעצמה שהיא אישה חזקה. אמרתי את זה כדי לעודד אותה כי היא אמרה שהיא בחרדות.

- אייל ציין כי לטעמו מדובר בקלדנית שהיא בחורה מתוסבכת אבל ציין כי הטעות היא שלו ולא שלה.

ההתרשמות שלי מהדברים היתה כי לא מדובר במלוא האירועים שהתרחשו וכי הוא מסר את מקצת הדברים. יחד עם זאת ולמרות שאלותי הוא נצמד לגירסתו זו וחזר על הדברים שוב ושוב.

הסברתי לאייל את נוהל הדברים וכי אעביר את הדברים בפני מנהל בית המשפט ולאחר מכן יוחלט מה ייעשה בענין זה.

למחרת היום – 16/11/16 – בשעת בוקר מוקדמת קיבלתי ממנו מייל, בו ביקש ממני לעכב את העברת הדברים כיוון שהוא רוצה להשלים מספר דברים בגרסתו.

כיוון שכל אותו יום שהיתי באולם הדיונים, יצרתי עימו קשר רק בשעת אחה"צ מאוחרת ולהלן המשך גרסתו-

שיחה מיום 16/11/16

לא היה לי זמן לחשוב, לא פרטתי את התמונה בכללותה והקלדנית הציגה את התמונה בצורה מגמתית.

בפעם הראשונה שפגשתי אותה היא אמרה לי שהיא אלרגית לבשמים ואמרתי לה שלא אשים בשמים בשירותים, בלשכה ובמקרה הצורך אפילו לא אשתמש באפטר שייב.

אמרתי לה שהיא נראית מוטרדת ושאלתי אם אני יכול לעזור. היא אמרה שיש לה מחלות ונמצאת בטיפולים ומעבר לכך אמרה שהיא גרושה וביתה נמצאת בארה"ב ויש לה חרדות. אמרתי לה שאני חושב שהיא אישה חזקה ויכולה להסתדר ושנשים זה המין החזק.

סיפרתי לה שהתגרשתי ומיד אחרי שהתגרשתי התחתנתי שוב כי נשים זה המין החזק וגברים לא, אז הם לא יכולים להסתדר לבד. אמרתי לה שאני למדתי על כל מיני דברים וגם על אוטוסוגסטיה ועל כן עליה להסתכל במראה בבית ולמרר אני אישה חזקה ומוצלחת ותראי שזה יעזור.

סיפרתי לה שאני אדם דתי ומאמין ושבעבר עסקתי בשדכנות. אני מבין אותך ומכיר נשים בגילך שחיפשו שידוכים וגברים שלא רצו קשרים ארוכי טווח. נחשפתי לכך שגם גברים וגם נשים הסתכלו על דברים חיצוניים כמו קוביות בבטן, או אישה חטובה וחשבו שזה מה שייתן להם את האושר ואני בז להם כי זה לא מה שייתן להם את האושר אלא האופי. אמרתי לה שאני אשתך אותך במשהו אישי, אשתי הראשונה אמרה לי עם מי התחתנת אני עם חזה גדול ועכשיו עם מי התחתנת ואני אמרתי לה שזה דברים חיצוניים ואני בז להם וככה אני אומר לאנשים כי זה דברים ריקניים ואני מברך אותך שתזכי לשידוך ותחתני. מברך אותך. אמרתי לה שאני יכול להפנות אותה לספר שידריך אותה בענייני החרדות.

אמרתי לה שאני אדם פשוט ואת יכולה לקרוא לי בשם הפרטי ולא כבודו, היא סרבה.

יום אחד הגעתי אליה ואמרתי לה שלא נראה לי מכובד שנשים וגברים ישתמשו באותם שירותים והיא אמרה לי שככה זה בבית המשפט וכשהשופט או הרשם לא נמצאים משתמשים בלשכה שלו וגם בשירותים, ביקשתי שלא יעשו ככה כי גם יש לי מסמכים אישיים בלשכה.

הגב' היתה בדיכאון וכל יום אמרתי לה שהיא אישה חזקה ואת תצליחי וכל הכבוד והיא אמרה שזה מעליב אותה שאומרים לה כל הכבוד ועל כך התנצלתי.

אני לא יודע מה היא הבינה או לא הבינה. בשלב מסוים אמרתי לה שאני מתנצל אם אמרתי משהו שהוא לא מכובד ואני מצטער אם הייתי קצת יותר מדי נחמד. אם הבנת אותי לא נכון אני מצטער.

- שאלתי את אייל למה חשב שצריך להצטער

כי הגברת אומרת שלי שהיא חושבת שאני לא בסדר.

- על איזה רקע?

היא אמרה לי עולים כאן כל מיני נושאים אישיים. אמרתי לה אני מצטער, אני חושב שפרשת דברים לא נכונה ואני אמרתי דברים בצורה מכבדת.

אלה דברים הזויים שהיא ממצאה. דברים מדומיינים. לא יהיה שום דבר. לא נאמר שום דבר עם קונוטציה לגביה. אני לא צריך להתנצל.

- למה התנצלת אם אתה לא צריך להתנצל?

זה שהתנצלתי לא אומר שהייתי לא בסדר. גם בפני אשתי אני מתנצל גם כשאני צודק כי אולי היא הבינה לא נכון.

אמרתי לה שקראתי שאנשים שיש להם חרדות צריכים שיהיו להם גבולות ברורים ולא להיות אליהם נחמדים אלא שתקרא לי כבודו וכו'

אני צודק ואם יהיה צורך אני מוכן לכל עימות.

אני לא יודע מה הסיפור שלה, אני לא יודע אם היא בכלל שפוייה. אני אידיוט, שבמקום לא להגיד לה אף מילה כשראיתי שהיא מוטרדת שאלתי אותה והיא אמרה... (וכאן חזר על כל סיפורו לעיל... ע.ר.).

אי אפשר לייחס לי דברים כאלה, אני אדם מאמין ודתי ומפחד מאלוהים ומאשתי, לא יכול להיות שאני אעשה דברים כאלה.

אני לא יודע מה שפיצר יעשה, אבל אני לא בטוח שיהיה כדאי לה, אני אלך עד הסוף

- לאחר שהתריתי בו כי הדברים לא ראויים ואף עולים בגדר איום חזר בו ואמר -

אני אשמור על כל זכויותי.

היא לקחה משפט אחד מכל מה שאמרתי לה ועשתה מזה צימעס שלם.

אני מפחד מאלוהים ולא ממנה.

עינינו הרואות כי הדברים בשיחה השניה שונים ולא במעט מאלה שנאמרו בשיחה הראשונה. יתכן ונאמרו לאחר מחשבה ואפילו לאחר ייעוץ ממאן דהוא וגם הנימה והטון היו שונים לחלוטין ואפילו תוקפניים....

עינת רון